

vedtaget. Jeg ved ikke, hvor disse Grundsetninger er fastslaaet andet Sted end i det ærede Medlems Hjerne, andetsteds findes de ganske sikkert ikke. Den Statsretslære er ny, og for det ærede Medlems Betragtninger i saa Henseende om, hvad der skal være Statsret, er det dog endnu ikke blevet Pligt at bøje sig. Den Lov, der var Tale om at udstede, er i Henseende til Lovmedholdelighed og Grundlovsmæssighed prøvet paa sædvanlig Maade, og Folk, hvis Navn og hvis Indsigt og hvis Embede jeg har Grund til at anerkende, har sagt god for Loven, for dens Grundlovsmæssighed o. s. v., og det ærede Medlems Betragtninger paa dette Punkt er mig derfor ærlig talt uendelig ligegyldige, og navnlig gentager jeg: mon de Grundsetninger og Forudsætninger, som han her kræver skulde være opfyldt af den nuværende Regering, var opfyldt ved den Række Provisorier, det ærede Medlem godkendte i 1894? Jeg tror det ikke. Nu hørte jeg nok det ærede Medlem sige: Hvorfor tale om 1894, det tilhører Historien; men i det næste Aandedræt gav han sig selv til at tale om 1897, om noget, en af mine Meningsfæller skulde have sagt. Er der da saa stor Forskel paa disse Aarstal, hører 1897 ikke til Historien lige saa vel som 1894? Eller ogsaa hører ingen af dem til Historien, og saa taler vi om dem begge.

Hvad angaar det reelle, forklarede det ærede Medlem, at naar man her slaar ind paa Voldgift en Gang, saa svandt Grunden bort under Forligsinstitutionen, og det ene Tilfælde vilde drage det andet med sig. Nej, aldeles ikke, der svandt ingen Grund bort under Forligsinstitutionen, som det fremgaar af det Forslag af 20. Maj, som jeg i Dag oplæste, og som tilsigtede, at Parterne skulde underkaste sig en frivillig Opmandkendelse. Dette Forslag var fremsat i Overensstemmelse med Forligsmændene, og Ordningen, der tænktes iværksat den 5. Juni, var selvfølgelig ikke tænkt iværksat uden efter Samraad med Forligsmændene. Det ærede Medlem kan være ganske rolig, i den Henseende var Formaliteterne iagttaget, og der var ingen Forligsmand, der folte Grunden vakle under sig ved det Skridt, Ministeriet havde i Sinde at foretage.

Men altsaa, det ene Skridt vilde drage det andet med sig, siger det ærede Medlem. Hvorfor skulde det Skridt, et Skridt, taget i en Situation af en saa ekstraordinær Karakter som den, hvori vi befandt os, hvorfor skulde det just føre frygtelige Konsekvenser med sig i al Almindelighed, det kan ingen forklare, det ærede Medlem kan i hvert Fald ikke. Det har selvfølgelig aldeles heller intet

paa sig, thi en Situation som den, vi havde den Gang, har vi neppe haft nogen Sinde før i Arbejderbevægelsens Historie, og hverken det ærede Medlem eller jeg vil maaske nogen Sinde komme til at opleve, at vi faar den igen; den var saa særegen, at der virkelig ingen Grund var til at frygte Konsekvenserne af at handle paa den angivne Maade i denne særlige Situation. Men, siger det ærede Medlem videre, det var forkasteligt at udstede en saadan Lov om Arbejdets Genoptagelse, thi der skal være fri Adgang til Erhverv. Jeg forstod ligesom det ærede Medlem Hr. Rode, at det ærede Medlem her søgte at rykke til Undsætning for den forhenværende Minister, der har talt om, at vi var i Strid med Grundlovens § 81, hvor der er Tale om Retten til Erhverv. Nej, den frie Adgang til Erhverv var det ikke os, der vilde krænke, den frie Adgang til Erhverv var krænket ved Lockoutens Tilstedeværelse, ved Arbejdsgiverforeningens Vægring ved at lade 22 Fag med henimod 100 000 Arbejdere, som ønskede at komme i Arbejde, og som havde deres Overenskomstforhold i Orden, faa Adgang til Fabrikkerne. Denne Hindring vilde vi fjerne, vi vilde skabe den frie Adgang til Erhverv for dem, der var udelukket derfra. Men naar det ærede Medlem nu drager i Felten for frie Adgang til Erhverv, vil jeg dog henlede hans Opmærksomhed paa et Forslag om Erhvervs- og Arbejdsfrihed, som Venstre fremsatte i sidste Rigsdags-samling. Jeg tror, at det ærede Medlem, inden vi kommer sammen igen til Oktober, skulde søge at bringe lidt mere Overensstemmelse mellem det og den Tale, han har holdt her i Dag. I Øjeblikket er det i diametral Modstrid med det, det ærede Medlem har sagt i Dag.

Efter dette Forslag vil Konsekvensen af det ærede Medlems Tale jo blive Straf, Fængsel og meget andet for dem, som det ærede Medlem i Dag forsvarer, dem, der udelukkede Folk fra at komme i Arbejde — den kollektive Lukning for Arbejde af den ene eller den anden Art er jo strafbar ifølge dette Forslag. I Dag har det ærede Medlem forsvaret, at der skulde være en saadan Adgang til Lukning, og bekæmpet Bestræbelserne for at fjerne de Hindringer, der var for den frie Adgang til Erhverv. Men det maa jo blive det ærede Medlem og hans Partis Sag, om de ønsker Overensstemmelse mellem deres Forslag, deres Handlinger og deres Ord — for min Skyld er det ikke nødvendigt.

Det ærede Medlem fremdrog nogle Udtalelser om Strejkeret og deslige, som jeg